

Sygn. akt V CZ 14/17

POSTANOWIENIE

Dnia 2 marca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski (przewodniczący)
SSN Mirosław Bączyk (sprawozdawca)
SSA Barbara Lewandowska

w sprawie z wniosku "P." Sp. z o.o. w S.
przy uczestnictwie M. K. i J. W.
o zakaz prowadzenia działalności gospodarczej,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 2 marca 2017 r.,
zażalenia uczestnika postępowania J. W.
na postanowienie Sądu Okręgowego w C.
z dnia 15 lipca 2016 r., sygn. akt V Ga ..16,

**uchyla zaskarżone postanowienie i pozostawia
rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego w
orzeczeniu kończącym sprawę w instancji.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 15 lipca 2016 r. Sąd Okręgowy uchylił postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 17 listopada 2015 r. (sygn. akt VIII Gzd .../14) i przekazał sprawę temu Sądowi do ponownego rozpoznania. W ocenie Sądu Okręgowego, istniała konieczność uzupełnienia postępowania dowodowego w znacznej części, a ponadto nie została rozpoznana istota sporu w rozumieniu art. 386 § 4 k.p.c.

Przedmiotem sprawy było orzeczenie o zakazie prowadzenia działalności przez dwóch uczestników postępowania, członków zarządu spółki "W. S.A." (obecnie w upadłości likwidacyjnej) na podstawie art. 373 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - prawo upadłościowe i naprawcze (Dz.U. nr 60, poz. 535 ze zm.; dalej - „p.u.n.”). Sąd Rejonowy ustalił, że istniały przesłanki do orzeczenia o wspomnianym zakazie w odniesieniu do obu uczestników postępowania, jednakże w okolicznościach danej sprawy nie byłoby uzasadnione orzekanie o zakazie, a Sąd meriti ma tylko możliwość, a nie obowiązek wydania takiego rozstrzygnięcia. Uchylając postanowienie Sądu Rejonowego w wyniku apelacji wnioskodawcy, Sąd Okręgowy stwierdził, że na podstawie opinii biegłej można było przyjąć, iż przesłanki do ogłoszenia upadłości spółki „W. S.A. zaistniały już w 2011 r. Jednakże biegła przy badaniu zakresu i struktury zadłużenia tej spółki nie wzięła pod uwagę obciążeń spółki z tytułu zobowiązań publicznoprawnych. W ocenie Sądu, stan zobowiązań publicznoprawnych na pewno wpływał na ocenę przesłanek do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości, toteż brak analizy tych zobowiązań wypacza ustalenia sądu w zakresie daty zaistnienia przesłanek do ogłoszenia upadłości. W tej sytuacji Sąd Okręgowy nie podzielił stanowiska Sądu pierwszej instancji, że przesłanki do ogłoszenia upadłości zaistniały dopiero w dniu 24 lutego 2012 r., tj. w terminie dwóch tygodni od dnia sporządzenia sprawozdania finansowego.

W zażaleniu na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 15 lipca 2016 r. wnioskodawca wskazywał na naruszenie art. 388 § 4 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. i w zw. z art. 376 ust. 1 p.u.n. i wnosił o uchylenie tego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd drugiej instancji może uchylić wyrok Sądu pierwszej instancji, jeżeli nie doszło do rozpoznania istoty sprawy albo wydanie wyroku wymaga przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości (art. 386 § 4 k.p.c.).

Wbrew stanowisku Sądu Okręgowego, należy przyjąć, że Sąd pierwszej instancji rozpoznał jednak istotę sporu. Przedmiotem sprawy była kwestia orzeczenia o zakazie prowadzenia działalności gospodarczej przez dwóch członków zarządu spółki akcyjnej, którzy w odpowiednim czasie nie zgłosili wniosku o ogłoszenie upadłości zarządzanej przez nich spółki (art. 373 ust. 1 pkt 1 p.u.n.). W wyniku przeprowadzonego postępowania dowodowego Sąd Rejonowy stwierdził, że przesłanki do ogłoszenia upadłości pojawiły się w dniu 24 lutego 2012 r, jednak - z przyczyn szeroko podanych w uzasadnieniu - nie orzekł o zakazie (w odniesieniu do jednego z członków zarządu akcentował jego aktywność w zakresie prób wyprowadzenia spółki z trudności finansowych, w odniesieniu do drugiego - podnosił podjęcie funkcji członka zarządu w szczególnym okresie działalności spółki). Oznacza to, że Sąd pierwszej instancji badał jednak, czy istniały przesłanki do orzeczenia zakazu i czy taki zakaz - w okolicznościach danej sprawy - byłby uzasadniony w stosunku do obu uczestników postępowania z uwagi na ich sytuację i postawę w okresie poprzedzającym powstanie przesłanek do zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości.

Sąd Okręgowy zauważył nie bez racji, że brak w treści opinii biegłej analizy istnienia i struktury zobowiązań publicznoprawnych może wpływać na ocenę tego, kiedy w rzeczywistości nastąpiły przesłanki do zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości spółki akcyjnej przez członków zarządu spółki. Oznaczało to na pewno potrzebę kontynuowania postępowania dowodowego w tym zakresie. Trafnie zauważono w zażaleniu, że cel taki można było osiągnąć w wyniku odpowiedniego uzupełnienia opinii biegłej w omawianym zakresie w postępowaniu przed sądem drugiej instancji. W takim postępowaniu mogłyby być także dopuszczone i inne dowody, przesądzające o możliwości orzeczenia zakazu

przewidzianego w art. 373 ust. 1 p.u.n., o których wspomniano w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia (s. 16; art. 382 k.p.c.).

W tej sytuacji Sąd Najwyższy uchylił zaskarżone postanowienie jako nieuzasadnione w świetle art. 386 § 4 k.p.c. (art. 393¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁵ k.p.c.).

jw

kc